

Cuenta más open 4 primeros meses. Sólo para nuevos clientes. **3,30%TAE** 902 511 351 openbank

 Dispara

Fora de joc

Pau Casals, "I am a catalan"

25

oct
2011

Andreu Mayayo

Compartir:

Ahir el Parlament de Catalunya va commemorar el 40è aniversari del discurs més emblemàtic del catalanisme polític en l'àmbit internacional. El 24 d'octubre del 1971, el mestre Pau Casals va aprofitar l'avinentsa del lliurament de la Medalla de la Pau de l'ONU, de bracet amb el secretari general U Thant, per adreçar unes paraules a l'Assemblea General vindicant la seva catalanitat i l'orgull d'una nació centenària pionera en les assemblees de pau i treva.

La icona més potent de l'exili republicà català, que havia renunciat a substituir Josep Irla a la presidència de la Generalitat, havia estat el compositor de l'himne de les Nacions Unides i candidat ferm al premi Nobel de la Pau. Als seu 94 anys, a dos anys gairebé justos abans de morir, va aconseguir un cop més commoure i emocionar amb la interpretació d'El cant dels ocells.

El cant dels ocells era una cançó popular catalana que relatava el naixement de Jesús. L'any 1705 es va adaptar per difondre la posició dels partidaris de l'arxiduc Carles davant del Borbó Felip V. Ben mirat, El cant dels ocells hauria pogut ser triat, al final del segle XIX, com a base de l'himne nacional reclamat pels diferents sectors catalanistes. En comptes d'una nadala, però, es va preferir la melodia d'una cançó eròtica. I és que als catalans, tot sovint, ens pot més la rauxa que el seny.

El musicòleg Jaume Ayats acaba de publicar el llibre Els segadors. De cançó eròtica a himne nacional (L'Avenç), en què explica amb tota mena de detalls la transformació d'una cançó picant per engrescar les colles de segadors, passant per l'explicació del Corpus de Sang, fins a esdevenir l'himne nacional de Catalunya. Ayats recull diverses versions amb unes metàfores pujades de to d'una mestressa que demanava els favors d'un jove segador molt ben dotat. Els segadors eren una mena de cowboys nostrats passavolants i fatxendes, gent de feina i de l'eina. Gens estrany, doncs, que s'adoptés la melodia de la cançó més popular i engrescadora dels segadors per descriure la revolta del 1640, des d'una òptica catalana contrària a Felip IV i al comte-duc d'Olivares, i, d'aquesta manera, esperar la resistència.

Comentar

No hay comentarios para esta entrada.

Tienes que [acceder con tu nombre de usuario y contraseña](#) para comentar:

Andreu Mayayo i Artal (1959) és Catedràtic d'Història Contemporània i Vice-director del Centre d'Estudis Històrics Internacionals-Pavelló de la República de la Universitat de Barcelona. El darrer llibre publicat, en català i castellà, és Josep Solé Barberà. La veu del PSUC (L'Avenç, 2007/RBA, 2008). Així mateix, és director de "SEGLE XX. Revista Catalana d'Història" i col·labora habitualment a les tertúlies de Barcelona Televisió, Catalunya Ràdio, COM-Ràdio i Ràdio-4.

ANUNCIOS GOOGLE

Spa desde 9€. cena 5.95€

Ocio y cuidado personal con 90% dto Apúntate ahora y cuidate.

Letsbonus.com

1 Año de Cenas Gratis

Participa y Podrás Cenar 1 Año por la Cara. ¿A Qué Esperas?

restalo.es/CenasGratis

Curso Electrónica Online

Conoce todos los componentes y sus aplicaciones. Infórmate ya!

www.EstudiosAbiertos.es

Categories

General

LO + LEIDO

"Si viviera en Asturias, votaría a Gaspar Llamazares"

185 comentarios

La flor del Levante no es de un día

¡Deja tu comentario!

Lara apoya legalizar el cannabis y no multar el consumo de drogas

38 comentarios

Otegi ve "inmaduro" pedir la disolución de ETA

79 comentarios

Més opinió

Escolar.net
IGNACIO ESCOLAR
La uña de Europa

Desde lejos
ÁNGELES CASO
Cifras y letras

Buzón de voz
JESÚS MARAÑA
Acabar con las "anomalías"

La trama mediática
JAVIER VIZCAINO
De vídeos y perros

Una china en el zapato
BEGOÑA HUERTAS
Ingeniería inversa

Més blocs

Diario de un altermundista
JORDI CALVO
¿Ladrones, corruptos o seres despreciables?

Sonicando
LUCAS SÁNCHEZ
Filete-Ficción

Tras los mares del Sur
JUAN CARLOS MONEDERO
Una inquietante regla de tres

Posos de anarquía
DAVID BOLLERO
Cooperantes, terroristas y estrategias marroquis

Voz de memoria
FÉLIX POBLACIÓN
ETA, Garzón y la memoria democrática

Viñetas

Territorio Vergara
Medina
Alfons López
Hermanos Herrera

Tags

Tots els messos

octubre 2011
septiembre 2011
agosto 2011
julio 2011
junio 2011
mayo 2011

abril 2011
marzo 2011
febrero 2011
enero 2011
diciembre 2010
noviembre 2010
octubre 2010
septiembre 2010
agosto 2010
julio 2010
junio 2010
mayo 2010

Cercador

CERCAR

Sindicació

RSS
RSS (comentari)

[¿Quiénes somos?](#) [Contacto](#) [Promociones](#) [Aviso legal](#) [RSS/XML](#) [Gestionado con Wordpress MU](#)

© **Diario Público.**

Calle Caleruega nº 104, 1ª planta. Madrid 28033.

Teléfono: (34) 91 8387641

Mediapubli Sociedad de Publicaciones y Ediciones S.L.